

BIBLIJA

DVADESETI TJEDAN ČITANJA

OŽUJAK 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
94. dan čitanja, ponedjeljak, 10. travnja	1 Sam 26-29	Lk 11, 20-35
95. dan čitanja, utorak, 11. travnja	1 Sam 30-2 Sam1	Lk 14
96. dan čitanja, srijeda, 12. travnja	2 Sam 2,1-5,16	Lk 15
97. dan čitanja, četvrtak, 13. travnja	2 Sam 5,17-10,14	Lk 16
98. dan čitanja, petak, 14. travnja	2 Sam 10,15-13,38	Lk 17

20. tjeđan,
94. dan čitanja, ponedjeljak, 10. travnja
2017.

1 Sam 26-29
Lk 11, 20-35

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

David po drugi put šteti Šaula

26 Ljudi iz Zifa dođoše Šaulu i javiše mu: "David se krije na Hakilskom brdu, nasuprot Ješimonu." ²Šaul tada krenu na put i siđe u pustinju Zif, a s njim tri tisuće izabranih Izraelaca, da traži Davida u pustinji Zifu. ³Šaul se utabori podno Hakilskog brda, koje je nasuprot Ješimonu, kraj puta. David, koji je boravio u pustinji, opazi da je Šaul došao onamo da ga progoni. ⁴Zato David posla uhode i sazna da je Šaul zaista došao. ⁵David se podiže i dođe do mjesta gdje se Šaul bio utaborio. Tu David ugleda mjesto gdje su spavali Šaul i Abner, sin Nerov, njegov vojvoda: Šaul je spavao usred tabora, a vojska ležala u krugu oko njega.

⁶David se obrati Hetitu Ahimeleku i Abišaju, sinu Sarvijinu a bratu Joabovu, i reče im: "Tko će sa mnom u tabor sve do Šaula?" A Abišaj odgovori: "Ja ću s tobom." ⁷I tako David i Abišaj dopriješe noću do vojske: i gle, Šaul ležaše i spavaše u taboru, a koplje mu kod uzglavlja zabodeno u zemlju. Abner i vojnici ležahu oko njega.

⁸Tada Abišaj reče Davidu: "Danas ti je Bog predao tvoga neprijatelja u tvoje ruke; zato sada dopusti da ga njegovim vlastitim kopljem pribodem za zemlju, jednim jedinim udarcem, drugoga mi neće trebati." ⁹Ali David odgovori Abišaju: "Nemoj ga ubijati! Jer tko će dignuti ruku svoju na Jahvina pomazanika i ostati nekažnjen?" ¹⁰Još nastavi David: "Živoga mi Jahve, i udarit će ga Jahve, bilo da će mu doći njegov dan da umre, bilo da će otići u boj i poginuti. ¹¹Ne dao mi Jahve da dignem ruku na pomazanika Jahvina! Nego uzmi sada koplje što mu je kod uzglavlja i vrč za vodu, pa hajdemo!" ¹²I uze David koplje i vrč za vodu što su bili kod Šaulova uzglavlja i oni odoše: nitko nije ništa vidio ni opazio, nitko se nije probudio, nego su svi spavali jer bijaše na njih pao dubok san od Jahve.

¹³David prijeđe na drugu stranu i stade na vrh gore u nekoj daljini, tako da je među njima bio velik prostor. ¹⁴Tada viknu vojsci i Abneru,

Nerovu sinu, ovako: "Zar se nećeš odazvati, Abnere?" A Abner se odazva i upita: "Tko si ti što uznemiruješ kralja?" ¹⁵A David odgovori Abneru: "Nisi li ti junak? I tko ti je ravan u Izraelu? Pa zašto onda nisi čuvao kralja, svoga gospodara? Jedan je od ratnika sišao do vas da ubije kralja, tvoga gospodara. ¹⁶Nije lijepo to što si učinio. Tako mi živog Jahve, zaslužili ste smrt što niste čuvali svoga gospodara, pomazanika Jahvina. Pogledaj sada gdje je kraljevo koplje i gdje je vrč za vodu što mu bijaše do uzglavlja!"

¹⁷Tada Šaul poznađe Davidov glas i upita: "Je li to tvoj glas, sine Davide?" A David odgovori: "Jest, kralju gospodaru!" ¹⁸I nastavi: "Zašto moj gospodar progoni svoga slugu? Što sam učinio? Kakva je krivica u mojoj ruci?" ¹⁹Zato neka se sada moj gospodar i kralj udostoji poslušati riječi svoga sluge: ako te Jahve diže protiv mene, neka se prinosnicom ublaži; ako li to čine sinovi ljudski, neka su prokleti pred Jahvom jer su me izagnali, tako da ne mogu imati udjela u baštini Jahvinoj, kao da su mi govorili: 'Idi, služi tuđim bogovima!' ²⁰Zato neka ne padne moja krv na zemlju daleko od Jahvina lica. Jer kralj je Izraelov izišao u lov na moj život, kao kad tko goni jarebicu po planini."

²¹Tada Šaul reče: "Zgriješio sam! Vrati mi se, sine Davide, neću ti više činiti zla, kad je danas moj život u očima tvojim bio tako drag. Jest, ludo sam radio i teško sam pogriješio!" ²²A David odgovori: "Evo kraljeva koplja, neka dođe jedan od momaka i neka ga uzme! ²³A Jahve će vratiti svakome po njegovoj pravdi i po njegovoj vjernosti: danas te Jahve bijaše predao u moje ruke, ali nisam htio dići ruke svoje na pomazanika Jahvina. ²⁴I gle, kako je danas tvoj život bio drag u mojim očima, tako neka moj život bude drag u Jahvinim očima! I neka me Jahve izbavi iz svake nevolje!"

²⁵A Šaul doviknu Davidu: "Budi mi blagoslovljen, sine Davide! Zacijelo ćeš izvršiti svoje djelo i uspjet ćeš!" Potom David ode svojim putem, a Šaul se vrati svojoj kući.

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

4. DAVID KOD FILISTEJACA

David se sklanja u Gat

27 David reče u sebi: "Ipak ću jednoga dana poginuti od Šaulove ruke. Zato nema ništa bolje za me nego da se spasim u zemlju Filistejaca. Tada će Šaul odustati da me dalje traži po svim krajevima Izraelovim i izbavit ću se iz njegove ruke." ²David se dakle podiže i prijeđe, sa šest stotina ljudi koje je imao, k Akišu, sinu Maokovu, kralju Gata. ³David se nastani kod Akiša u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojom obitelji, a David sa svoje dvije žene, Ahinoamom Jizreelkom i Abigajilom, Nabalovom ženom iz Karmela. ⁴Kad je Šaul doznao da je David pobjegao u Gat, nije ga više progonio.

David kao vazal filistejski

⁵David reče Akišu: "Ako sam našao milost u tvojim očima, neka mi dadu mjesto u jednom gradu u zemlji da se nastanim u njemu. Zašto da tvoj sluga stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?" ⁶Akiš mu još istoga dana dade Siklag. Stoga Siklag pripada do današnjega dana kraljevima Jude. ⁷I osta David u filistejskoj zemlji godinu dana i četiri mjeseca.

⁸David je sa svojim ljudima izlazio da pljačka Gešurce, Girzijce i Amalečane, jer su to bili stanovnici zemlje od Telama preko Šura sve do egipatske zemlje. ⁹David je pustošio zemlju ne ostavljajući na životu ni čovjeka ni žene, otimao je ovce i goveda, magarce, deve i haljine i vraćao se da sve to donese Akišu. ¹⁰Akiš bi ga pitao: "Gdje ste danas pljačkali?" A David bi odgovorio da su pljačkali u Negebu Judinu ili u Negebu Jerahmeelskom ili u Negebu Kenijskom. ¹¹David nije ostavljao na životu ni čovjeka ni žene da ih dovede u Gat jer mišljaše: "Mogli bi nas optužiti i reći: 'Tako je David radio.'" Takav je imao običaj za sve vrijeme dok je boravio u filistejskoj zemlji.

¹²Akiš je vjerovao Davidu i govorio u sebi: "Baš se omrazio svome narodu, Izraelu! Zato će mi biti sluga dovijeka!"

Filistejci polaze u rat protiv Izraela

28 U ono vrijeme Filistejci skupiše svoje čete za rat protiv Izraela. I Akiš reče Davidu: "Znaj da ćeš ići sa mnom na vojsku, ti i tvoji ljudi!" ²A David odgovori Akišu: "Dobro! Sad ćeš vidjeti što će učiniti tvoj sluga!" A Akiš odvrati Davidu: "Dobro! Zato ću te postaviti da budeš mojim čuvarom zauvijek."

Šaul i vračara u En Doru

³Samuel bijaše umro, a sav ga Izrael bijaše oplakao naričući za njim. Ukopali su ga u njegovu gradu Rami. A Šaul bijaše istjerao iz zemlje sve zazivače duhova i vračeve.

⁴Dok su se Filistejci skupljali te došli i utaborili se kod Šunema, Šaul skupi sve Izraelce te se utabori na Gilboi. ⁵Kad Šaul ugleda filistejski tabor, uplaši se i srce mu snažno zadrhta. ⁶Šaul upita za savjet Jahvu, ali mu Jahve ne dade odgovora - ni u snima, ni po Urimu, ni preko proroka. ⁷Zato Šaul reče svojim slugama: "Potražite mi ženu koja zaziva duhove da odem k njoj i upitam je." A sluge mu odgovoriše: "Evo, u En Doru ima žena koja zaziva duhove."

⁸Tada se Šaul preruši, obuče druge haljine i otputi se sa dva čovjeka. I dođe noću k onoj ženi i reče joj: "Daj mi vračaj pomoću duha i dozovi mi onoga koga ti rekнем." ⁹A žena mu odgovori: "Ta ti znaš što je učinio Šaul i kako je istrijebio iz zemlje zazivače duhova i vračeve. Zašto postavljaš zamke mome životu da me pogubiš?" ¹⁰A Šaul joj se zakle Jahvom govoreći: "Tako mi živog Jahve, nećeš biti ništa kriva za ovo!" ¹¹Tada žena zapita: "Koga da ti dozovem?" A on odgovori: "Dozovi mi Samuela!"

¹²Kad žena ugleda Samuela, povika iza glasa, a onda reče Šaulu: "Zašto si me prevario? Ta ti si Šaul!" ¹³A kralj joj odvrati: "Ne boj se! Nego što vidiš?" A žena odgovori Šaulu: "Vidim nešto božansko što se diže iz zemlje." ¹⁴Šaul je upita: "Kakva je obličja?" A

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

ona odgovori: "Izlazi starac, ogrnut plaštem." Tada Šaul spozna da je to Samuel, pa pade licem do zemlje i pokloni se.

¹⁵Samuel upita Šaula: "Zašto si pomutio moj mir dozivajući me gore?" A Šaul odgovori: "U velikoj sam nevolji jer su Filistejci zavojštili na me, a Bog se okrenuo od mene i ne odgovara mi više ni preko proroka ni u snima. Zato sam dozvao tebe da me poučiš što da činim." ¹⁶A Samuel odvrati: "Zašto mene pitaš kad se Jahve odvratio od tebe i postao ti neprijateljem?" ¹⁷Jahve ti je učinio kako ti je kazao preko mene: istrgao je kraljevstvo iz tvoje ruke i dao ga tvome suparniku, Davidu, ¹⁸jer nisi poslušao riječi Jahvinih i jer nisi izvršio njegova žestokog gnjeva na Amaleku: stoga ti je Jahve danas ovako učinio. ¹⁹Jahve će predati, zajedno s tobom, i Izraela u filistejske ruke. Sutra ćeš sa svojim sinovima biti sa mnom, a i tabor izraelski Jahve će predati u filistejske ruke."

²⁰Šaul se užasnu i pade na zemlju kako je dug. Spopade ga silan strah od Samuelovih riječi. I ponestade mu snage, jer nije ništa jeo cijeli dan i cijelu noć. ²¹Kad ona žena dođe k Šaulu i opazi kako je sav zaplašen, reče mu: "Gle, tvoja je službenica poslušala tvoju riječ, stavila sam svoj život na kocku i poslušala tvoje zapovijedi koje si mi naložio. ²²Zato sada poslušaj i ti riječi službenice svoje: dopusti da ti pružim zalogaj kruha; jedi da ti se vrati snaga te uzmogneš poći svojim putem."

²³Ali on ne htjede nego reče: "Neću jesti!" Ali kad ga zaokupiše njegove sluge, zajedno sa ženom, poslušala ih, ustade sa zemlje i sjede na postelju. ²⁴Žena je imala kod kuće tele u tovu. Brzo ga zakla, zatim uze brašna, umijesi ga i napeče beskvasnoga kruha. ²⁵Potom stavi sve pred Šaula i njegove ljude. Pošto su jeli, ustadoše i još iste noći krenuše natrag.

Starješine filistejske otpuštaju Davida

29 Filistejci skupiše sve svoje čete u Afeku, a Izraelci se utaboriše kod izvora u Jizreel. ²Filistejski su knezovi prolazili sa svojim stotinama i tisućama, a David i njegovi ljudi išli su sasvim na kraju s Akišem. ³Filistejski knezovi zapitaše: "Što hoće ti Hebreji ovdje?" A Akiš odgovori filistejskim knezovima: "Pa ovo je David, sluga izraelskoga kralja Šaula! Već je godinu-dvije kod mene, ali nisam našao na njemu ništa sumnjivo od onoga dana kad je prebjegao k meni pa do današnjega dana." ⁴Ali filistejski knezovi planuše na njega i rekoše mu: "Pošalji toga čovjeka natrag, neka se vrati na mjesto koje si mu označio. Neka ne ide s nama u boj, da se ne okrene protiv nas u boju! Čime bi se on opet umilio svome gospodaru ako ne glavama ovih naših ljudi?" ⁵To je onaj isti David o kome se pjevalo igrajući:

'Pobi Šaul svoje tisuće,
David na desetke tisuća!'"

⁶Tada Akiš dozva Davida i reče mu: "Živoga mi Jahve, ti si pošten i meni bi drago bilo da me pratiš u pokretima moje vojske, jer nisam našao nikakva zla na tebi od onoga dana kad si došao k meni pa do današnjega dana. Ali nisi drag u očima knezova. ⁷Zato se sada vrati i otiđi s mirom kući da ne ozlovoljiš filistejske knezove!"

⁸David odvrati Akišu: "Ta što sam učinio i što si zamjerio svome sluzi od onoga dana kad sam stupio u tvoju službu pa do današnjega dana da ne mogu ići da se bijem s neprijateljima svoga gospodara kralja?" ⁹A Akiš odgovori Davidu: "Ti znaš da si mi drag kao Božji anđeo, ali su filistejski knezovi rekli: 'Neka ne ide s nama u boj!'" ¹⁰Zato ustanite rano ujutro, ti i sluge tvoga gospodara koji su došli s tobom, i otiđite na mjesto koje sam vam označio. I nemoj gajiti u svom srcu nikakve mržnje jer si mi mio. Ustat ćete, dakle, u rano jutro, čim svane, i otići ćete!"

¹¹Tako David sa svojim ljudima ustade rano i krenu odmah ujutro i vrati se u filistejsku zemlju, a Filistejci odoše u Jizreel.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Prispodoba o kvascu

²⁰I opet im reče: "Čemu da prisposodobim kraljevstvo Božje? ²¹Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne."

Odbačenje nevjernih Židova.

Poziv poganima

²²Putujući tako u Jeruzalem, prolazio je i naučavao gradovima i selima. ²³Reče mu tada netko: "Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?" A on im reče: ²⁴"Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći."

²⁵"Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: 'Gospodine, otvori nam!', on će vam odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!' ²⁶Tada ćete početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!' ²⁷A on će vam reći: 'Kažem vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene, svi zlotvori!'"

²⁸"Ondje će biti plač i škrgut zubi kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene. ²⁹I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. ³⁰Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji."

Herod lisica

³¹U taj čas pristupe neki farizeji i reknu mu: "Otiđi, otputuj odavde jer te Herod hoće ubiti."

³²A on će njima: "Idite i kažite toj lisici: 'Evo, izgonim đavle i liječim danas i sutra, a treći dan dovršujem. ³³Ali danas, sutra i prekosutra moram nastaviti put jer ne priliči da prorok pogine izvan Jeruzalema.'"

Prijetnja Jeruzalemu

³⁴"Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh skupiti djecu tvoju kao kvočka piliće pod krila i ne htjedoste! ³⁵Evo, napuštena vam kuća. A kažem vam, nećete me vidjeti dok ne dođe čas te reknete: "Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!"

20. tjedan,
95. dan čitanja, utorak, 11. travnja
2017.

1 Sam 30-2 Sam1
Lk 14

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

Vojna protiv Amalečana

30 Kad je David sa svojim ljudima treći dan stigao u Siklag, a to Amalečani bijahu navalili na Negeb i na Siklag; opljačkali su Siklag i ognjem ga spalili. ²Zarobili su žene i sve koji su bili ondje, malo i veliko. Nisu ubili nikoga, nego su samo odveli roblje i otišli svojim putem. ³Kad je, dakle, David sa svojim ljudima došao u grad, vidješe da je grad spaljen, a njihove žene, njihovi sinovi i njihove kćeri odvedeni u ropstvo. ⁴Tada David i ljudi koji bijahu s njim podigoše glas i plakahu dok im nije ponestalo snage za plač. ⁵I obje Davidove žene bijahu odvedene u ropstvo - Ahinoama Jizreelka i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela.

⁶David se našao u velikoj nevolji jer su ljudi počeli govoriti da će ga kamenovati, budući da su svi bili ogorčeni, svaki zbog svojih sinova i zbog svojih kćeri. Ali se David ohrabri u Jahvi, svome Bogu. ⁷David reče svećeniku Ebjataru, Ahimelekovu sinu: "Donesi mi ovamo oplećak!" I Ebjatar donese Davidu oplećak. ⁸Tada David upita Jahvu za savjet govoreći: "Hoću li u potjeru za onim razbojnicima i hoću li ih stići?" A on mu odgovori: "Idi u potjeru jer ćeš ih zacijelo stići i zarobljenike ćeš izbaviti."

⁹I pođe David sa šest stotina ljudi koji bijahu s njim i dođoše do potoka Besora. ¹⁰Odavde David sa četiri stotine ljudi nastavi potjeru, a ostadoše dvije stotine ljudi što bijahu tako umorni da nisu mogli prijeći preko potoka Besora.

¹¹U polju naiđoše na nekog Egipćanina. Dovedoše ga k Davidu, dadoše mu kruha da jede i vode da pije. ¹²Dadoše mu grudu smokava i dva grozda suhoga grožđa. Kad je to pojeo, vratio mu se život, jer tri dana i tri noći ne bijaše ništa jeo i ništa pio. ¹³Tada ga David upita: "Čiji si ti i odakle si?" A on odgovori: "Ja sam Egipćanin, sluga jednog Amalečanina. Moj me gospodar ostavio jer sam se razbolio prije tri dana. ¹⁴Bili smo provalili u Negeb Keretski i Negeb Judejski, i u Negeb Kalebov, a Siklag smo zapalili ognjem."

¹⁵David ga upita: "Hoćeš li me odvesti k toj razbojničkoj družbi?" A on odgovori: "Zakuni mi se Bogom da me nećeš pogubiti i da me nećeš predati u ruke mome gospodaru, pa ću te odvesti k njima!"

¹⁶On ga, dakle, odvede, i gle, oni se bijahu razasuli po svem onom kraju, jedući, pijući i slaveći slavlje zbog svega velikog plijena što su ga oteli iz zemlje filistejske i iz zemlje Judine. ¹⁷I David ih počeo biti i tukao ih je od zore do mraka, izvršujući na njima "herem", kletu uništenje. Nitko od njih nije izmakao, osim četiri stotine momaka, koji zajahaše na deve i pobjegoše. ¹⁸Tako je David izbavio sve što su bili oteli Amalečani; i obje svoje žene izbavi David. ¹⁹I ništa im nije nestalo, od najmanjih stvari do najvećih, od plijena sve do sinova i kćeri, sve što im bijaše oteto: sve je vratio David. ²⁰Tada uzeše sve ovce i goveda, dotjeraše ih pred njega vičući: "Ovo je plijen Davidov!"

²¹Kad je David došao k onim dvjema stotinama ljudi koji bijahu sustali te ne mogahu ići za Davidom i koje on bijaše ostavio kod potoka Besora, iziđoše oni u susret Davidu i četi njegovoj: približivši se Davidu i četi, pozdraviše ih.

²²Tada progovoriše svi zlobnici i ništarije između ljudi koji su išli s Davidom i rekoše: "Budući da nisu išli s nama, ne dajmo im ništa od plijena koji smo izbavili, nego samo svakome njegovu ženu i njegovu djecu, neka ih povedu sa sobom i neka idu!"

²³Ali David reče: "Ne činite tako, braćo moja, poslije onoga što nam je dao Jahve: on nas je čuvao i predao nam u ruke razbojničku družbu koja bijaše izišla protiv nas. ²⁴Ta tko će vas poslušati u tome? Jer kakav je dio onome koji ide u boj, takav je dio onome koji ostaje kod tovara. Jednak dio neka imaju svi."

²⁵Tako ostade od onoga dana unapredak. David to učini uredbom i zakonom u Izraelu sve do današnjeg dana.

²⁶Kad je David došao u Siklag, posla dio plijena starješinama Jude, po pojedinim

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

njihovim gradovima, s porukom: "Evo za vas dar od plijena Jahvinih neprijatelja!" ²⁷Onima u Betulu, onima u Rami u Negebu i onima u Jatiru; ²⁸onima u Aroeru, onima u Sifmotu i onima u Eštemoi; ²⁹onima u Karmelu, onima u jerahmeelskim gradovima i onima u kenijjskim gradovima; ³⁰onima u Hormi, onima u Bor Ašanu i onima u Eteru; ³¹onima u Hebronu i u svim onima mjestima u koja je dolazio David sa svojim ljudima.

su Filistejci učinili od Šaula, ¹²ustadoše svi hrabri ljudi i, pošto su hodili svu noć, uzeše Šaulovo mrtvo tijelo i tjelesa njegovih sinova sa zida grada Bet Šana pa ih donesoše u Jabeš i ondje spališe. ¹³Potom uzeše njihove kosti i ukopaše ih pod tamarisom u Jabešu i postiše sedam dana.

Bitka kod Gilboe - Šaulova smrt

31 Filistejci su zavojštili na Izraelce, a Izraelci su pobjegli pred njima i padali pobijeni po gori Gilboi. ²Filistejci stisnuše Šaula i njegove sinove i pogubiše Šaulove sinove Jonatana, Abinadaba i Malki-Šuu. ³Boj je postao žešći oko Šaula. Iznenadiše ga strijelci s lukovima i on pade teško ranjen od strijelaca.

⁴Šaul tada reče svome štitonoši: "Izvuci svoj mač i probodi me da ne dođu ti neobrezanici i ne narugaju mi se." Ali se njegov štitonoša prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci se na nj. ⁵Kad je štitonoša vidio da je Šaul umro, baci se i on na svoj mač i umrije s njim. ⁶Tako onoga dana pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina, njegov štitonoša i svi njegovi ljudi.

⁷Kad Izraelci koji bijahu na drugoj strani doline i na drugoj strani Jordana vidješe da su sinovi Izraelovi pobjegli i da je poginuo Šaul sa sinovima, ostaviše svoje gradove te se razbježaše. Filistejci dođoše i nastaniše se u njima.

⁸Kad su sutradan došli Filistejci da oplijene pobijeđene, nađoše Šaula i njegova tri sina gdje leže na gori Gilboi. ⁹Oni mu odsjekoše glavu i skidoše s njega oružje, koje poslaše po svoj filistejskoj zemlji naokolo, javljajući veselu vijest svojim idolima i narodu. ¹⁰Potom oružje metnuše u Aštartin hram, a Šaulovo mrtvo tijelo pribiše na zid grada Bet Šana.

¹¹Ali kad oni u Jabešu Gileadskom čuše što

Druga knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

Druga knjiga o Samuelu

David doznaje za smrt Šaulovu

1 Poslije Šaulove smrti David se vratio kući pobijedivši Amalečane. Dva je dana proveo u Siklagu. **2**Trećega dana dođe neki čovjek iz Šaulova tabora, razdrtih haljina i prahom posute glave. Došavši k Davidu, baci se na zemlju i pokloni mu se. **3**David ga upita: "Odakle dolaziš?" A on mu odgovori: "Umakao sam iz izraelskog tabora." **4**A David ga upita: "Što se dogodilo? Pripovijedaj mi!" On odvrati: "Narod je pobjegao iz boja, a mnogo je ljudi i poginulo. Mrtvi su i Šaul i njegov sin Jonatan."

5Nato David upita mladoga glasonošu: "Kako znaš da je poginuo Šaul i njegov sin Jonatan?" **6**A mladi glasonoša odgovori: "Slučajno sam došao na goru Gilbou i vidio Šaula kako se upro u svoje koplje, a bojna kola i konjanici natisnuli se za njim. **7**Šaul, obazrevši se, ugleda mene pa me zovnu, a ja mu se odazvah: 'Evo me!' **8**I upita me on: 'Tko si ti?' A ja mu odgovorih: 'Amalečanin sam.' **9**Tada mi on reče: 'Dođi ovamo k meni pa me ubij, jer me obuzeo smrtni grč, a duša je još sva u meni!' **10**Pristupih k njemu i zadadoh mu smrtni udarac, jer sam znao da neće preživjeti nakon pada. Zatim uzeh kraljevski znak koji mu bijaše na glavi i narukvicu koju imaše na ruci i, evo, donesoh to svome gospodaru."

11Tada David zgrabi svoje haljine i razdrije ih, a tako i svi ljudi koji bijahu s njim. **12**I naricali su, plakali i postili do večera za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom, za Jahvinim narodom i za domom Izraelovim što izginuše od mača.

13Potom David upita mladoga glasonošu: "Odakle si ti?" A on odgovori: "Ja sam sin jednoga došljaka, Amalečanina." **14**Tada mu reče David: "Kako se nisi bojao dići ruku da ubiješ pomazanika Jahvina?" **15**I dozva David jednoga od momaka i zapovjedi mu: "Dođi ovamo i smakni ga!" Udari ga momak i on umrije. **16**A David mu još doviknu: "Tvoja krv na tvoju glavu! Tvoja su usta posvjedočila protiv

tebe kad si rekao: 'Ja sam ubio pomazanika Jahvina.'"

Davidova tužaljka za Šaulom i Jonatanom

17Tada David zapjeva ovu tužaljku za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom. **18**Zapisana je u Knjizi Pravednikovoj da je uče sinovi Judini. David reče:

19"Oh, kako ti slava pade, Izraele, izginuše div-junaci na tvom visu!
20O porazu vi u Gatu ne pričajte, aškelonskim ulicama ne glasite, da se kćeri ne vesele filistejske, mlade žene da ne kliču nevjerničke.

21O Gilbojske gore klete, rosa na vas ne padala nit vas kiša s neba prala! Vaša polja ne vraćala rod za sjeme, jer kod vas je osramoćen štit junaka!

Štit Šaulov nije bio uljem mazan, **22**nego krvlju ranjenika, mašču palih! Luk Jonate nikad nije promašio, mač Šaulov nikad bezuspješan bio!
23Šaul i Jonata, ljupki, ponositi, ni živi se ne rastaše, ni u smrti! Od orlova bjehu brži, od lavova snagom jači!

24Za Šaulom sad plačite, Izraelke, jer je u kras i u grimiz vas odijevo! Uz to zlatan nakit on je na ruho vam pričvrščivo.

25Usred boja poginuše div-junaci! Smrt me tvoja, Jonatane, ožalosti!
26Žao mi je tebe, brate, Jonatane! Kako li mi drag bijaše ti veoma! Ljubav tvoja bješe meni još od ženske čudesnija.

27Oh, kako su izginuli div-junaci, i oružje bojno kako skršeno je!"

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Opet ozdravljenje u subotu

14 Jedne subote dođe on u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. A oni ga vrebahu. ²Kad evo: pred njim neki čovjek koji je imao vodenu bolest. ³Nato Isus upita zakonoznance i farizeje: "Je li dopušteno subotom liječiti ili nije?" ⁴A oni mukom ponikoše. On ga dotaknu, izliječi i otpusti. ⁵A njima reče: "Ako komu od vas sin ili vol padne u bunar, neće li ga brže bolje izvući i u dan subotni?" ⁶I ne mogoše mu na to odgovoriti.

Pouka o poniznosti

⁷Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispodobu: ⁸"Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, ⁹te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto. ¹⁰Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, ¹¹jer - svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

Izbor uzvanika

¹²A i onome koji ga pozva, kaza: "Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili. ¹³Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe. ¹⁴Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrснуću pravednih."

Prispodoba o uzvanicima

¹⁵Kad je to čuo jedan od sustolnika, reče mu: "Blago onome koji bude blagovao u kraljevstvu Božjem!" ¹⁶A on mu reče:

"Čovjek neki priredi veliku večeru i pozva mnoge. ¹⁷I posla slugu u vrijeme večere da

rekne uzvanicima: 'Dođite! Već je pripravljeno!'

¹⁸A oni se odreda počeli ispričavati. Prvi mu reče: 'Njivu sam kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj me.' ¹⁹Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa idem okušati ih. Molim te, ispričaj me.' ²⁰Treći reče: 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'"

²¹"Sluga se vrati i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče sluzi: 'Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate, slijepe i hrome.' ²²I sluga reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još ima mjesta.' ²³Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i među ograde i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.' ²⁴A kažem vam: nijedan od onih pozvanih neće okusiti moje večere."

Odreći se svega

²⁵S njim je zajedno putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im: ²⁶"Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! ²⁷I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik!"

²⁸"Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti: ²⁹da ga ne bi - pošto već postavi temelj, a ne mogne dovršiti - počeli ismijehivati svi koji to vide: ³⁰Ovaj čovjek počne graditi, a ne može dovršiti!" ³¹Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti da li s deset tisuća može presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? ³²Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir."

³³"Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik."

³⁴"Dobra je sol. Ali ako i sol obljutavi, čime će se ona začiniti? ³⁵Nije prikladna ni za zemlju ni za gnojište. Van se baca. Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

20. tjedan,
96. dan čitanja, srijeda, 12. travnja 2017.

2 Sam 2,1-5,16
Lk 15

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

IV. DAVID

1. DAVID KRALJ JUDE

Davidovo pomazanje u Hebronu

2 Poslije toga David upita Jahvu ovako: "Treba li da pođem u koji Judin grad?" A Jahve mu odgovori: "Pođi!" David opet upita: "Kamo da pođem?" A odgovor bješe: "U Hebron!" ²Tako David ode onamo, a s njim i njegove dvije žene, Ahinoama iz Jizreela i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela. ³I ljudi koji bijahu s Davidom odoše s njim, svaki sa svojom obitelji, i nastaniše se u gradićima Hebrona. ⁴Tada dođoše ljudi iz Jude i pomazaše ondje Davida za kralja nad domom Judinim.

Poruka Jabešanima

Tada javiše Davidu da su ljudi iz Jabeša u Gileadu pokopali Šaula. ⁵Nato David posla glasnike k Jabešanima u Gileadu i poruči im: "Budite blagoslovljeni od Jahve što ste izvršili to djelo ljubavi prema svome gospodaru Šaulu i što ste ga pokopali! ⁶Zato neka vam Jahve iskaže svoju ljubav i dobrotu, a i ja ću vam učiniti dobro zato što ste tako radili. ⁷A sada se ohrabrite i budite junaci, jer je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je Judin dom pomazao za svoga kralja."

Abner postavlja Išbaala za kralja u Izraelu

⁸Ali Abner, sin Nerov, vojvoda Šaulove vojske, bijaše uzeo Šaulova sina Išbaala i doveo ga prijeko u Mahanajim. ⁹Ondje ga je postavio za kralja nad Gileadom, nad Ašeranima, nad Jizreelom, Efrajimom, Benjaminom i nad svim Izraelom. ¹⁰Išbaalu, sinu Šaulovu, bijaše četrdeset godina kad je postao kraljem nad Izraelom, a kraljevaio je dvije godine. Samo je Judin dom pristao uz Davida. ¹¹A David je kraljevaio u Hebronu nad Judinim domom sedam godina i šest mjeseci.

Rat između Jude i Izraela - Bitka kod Gibeona

¹²Potom iziđe Abner, Nerov sin, s ljudima Šaulova sina Išbaala iz Mahanajima prema Gibeonu. ¹³Ali i Joab, Sarvijin sin, iziđe s Davidovim ljudima iz Hebrona i srete se s njima kod Gibeonskog jezera. Tu se zaustaviše, ovi s jedne strane jezera, a oni s druge strane.

¹⁴Tada Abner reče Joabu: "Neka ustanu mladići i neka se bore pred nama!" A Joab odgovori: "Neka ustanu!" ¹⁵I ustadoše, pa ih izbrojiše: dvanaest od Benjamina za Išbaala, Šaulova sina, i dvanaest od Davidovih ljudi. ¹⁶I svaki dohvati svoga protivnika za glavu i zabode mu mač u bok, tako da su svi popadali zajedno. Zato se to mjesto prozvalo Polje bokova, a leži kod Gibeona.

¹⁷Potom se zametnu onoga dana vrlo žestoka bitka i Davidove čete razbiše Abnera i Izraelce. ¹⁸A bijahu ondje tri Sarvijina sina: Joab, Abišaj i Asahel; a Asahel bijaše brz u trku kao gazela u polju. ¹⁹I jurnu Asahel u potjeru za Abnerom; u stopu je slijedio Abnera ne skrećući ni desno ni lijevo. ²⁰Abner se obazre i upita: "Jesi li to ti, Asahele?" A on odgovori: "Jesam." ²¹A Abner mu reče: "Okreni se nadesno ili nalijevo pa zgrabi jednoga od tih mladića i uzmi njegovu odoru!" Ali Asahel nije htio da skrene od njega. ²²Abner opet reče Asahelu: "Ukloni se od mene! Zašto da te sastavim sa zemljom? Kako bih onda još smio doći na oči tvome bratu Joabu?" ²³Ali on nikako nije htio da se ukloni. Zato ga Abner udari stražnjim krajem koplja u trbuh tako da mu je koplje izašlo kroz leđa van: on ondje pade i umrije na mjestu. I ustavljaio se tko god je došao na ono mjesto gdje je pao i umro Asahel.

²⁴Ali Joab i Abišaj nastaviše da gone Abnera, a kad je sunce zašlo, stigoše do brežuljka Ame, koji leži istočno od doline, na putu prema Gebi. ²⁵Dotle se Benjaminovi sinovi skupiše za Abnerom, sastaviše četvu i stadoše na vrh brežuljka Ame. ²⁶Tada Abner

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

viknu Joabu: "Zar će nas do vijeka proždirati mač? Ne znaš li da će to svršiti nesrećom? Kad ćeš napokon kazati svojim ljudima da se okane gonjenja svoje braće?" ²⁷A Joab odvrati: "Tako mi živog Jahve, da ti nisi progovorio, tek bi se sutra ujutro ovi ljudi okanili gonjenja svoje braće." ²⁸Nato Joab zatrubi u rog i sva vojska stade: prestadoše goniti Izraela i ne nastaviše boja.

²⁹Abner i njegovi ljudi išli su kroz Arabu cijelu onu noć; onda prijeđoše preko Jordana, nastaviše put cijelo jutro i stigoše napokon u Mahanajim. ³⁰Kad je Joab odustao od potjere za Abnerom i skupio svu vojsku, vidješe da između Davidovih ljudi nema devetnaestorice, i uz to Asahela. ³¹A Davidovi su ljudi od Benjaminovih sinova, Abnerovih vojnika, pobili tri stotine i šezdeset ljudi. ³²Asahela ponesoše i pokopaše u grobu njegova oca u Betlehemu. A Joab i njegovi ljudi išli su svu noć i već se bijaše zadanilo kad stigoše u Hebron.

3 Rat između Šaulove kuće i Davidove kuće potrajao je još dugo vremena, ali je David sve više jačao, a Šaulova kuća postajala sve slabija.

Davidovi sinovi rođeni u Hebronu

²Davidu se rodiše sinovi u Hebronu. Prvenac mu je bio Amnon, od Ahinoame Jizreelke; ³drugi mu je bio Kileab, od Abigajile, žene Nabalove iz Karmela; treći Abšalom, sin Maake, kćeri gešurskoga kralja Tolmaja; ⁴četvrti Adonija, sin Hagitin; peti Šefatja, sin Abitalin; ⁵šesti Jitream, od Egle, Davidove žene. Ti se Davidu rodiše u Hebronu.

Razdor između Abnera i Išbaala

⁶Dok je trajao rat između Šaulove kuće i Davidove kuće, Abner je malo-pomalo prisvajao svu vlast u Šaulovoj kući. ⁷A u kući bijaše Šaulova inoča po imenu Rispa, kći Ajina: nju Abner uze sebi. A Išbaal upita Abnera: "Zašto si se približio inoči moga oca?" ⁸Na te Išbaalove riječi Abner se razgnjevi i

reče: "Zar sam ja pasja glava u Judi? Do danas sam samo dobro činio domu tvoga oca Šaula, njegovoj braći i njegovim prijateljima; nisam dopustio da padneš u Davidove ruke, a ti me danas prekoravaš zbog obične žene! ⁹Neka Abneru Bog učini ovo zlo i neka mu doda drugo ako ne izvršim kako se Jahve zakleo Davidu: ¹⁰da će oduzeti kraljevstvo Šaulovoj kući i da će utvrditi Davidov prijesto nad Izraelom i nad Judom od Dana pa do Beer Šebel!"

¹¹Išbaal se ne usudi odgovoriti ni riječi Abneru jer ga se bojaše.

Abner pregovara s Davidom

¹²Nato Abner posla glasnike k Davidu i poruči mu: "Čija je zemlja?" Htio je reći: "Učini savez sa mnom i moja će ti ruka pomoći da okupiš oko sebe svega Izraela." ¹³David odgovori Abneru: "Dobro! Učinit ću savez s tobom! Ali samo jedno tražim od tebe: ne smiješ mi doći na oči ako ne dovedeš sa sobom Mikalu, Šaulovu kćer, kad dođeš da vidiš moje lice." ¹⁴Ujedno posla David glasnike i k Išbaalu, Šaulovu sinu, s porukom: "Vrati mi moju ženu Mikalu, koju sam stekao stotinom filistejskih obrezaka." ¹⁵Išbaal posla po nju i uze je od njezina muža Paltielu, Lajiševa sina. ¹⁶A njezin muž pođe s njom i pratio ju je plačući sve do Bahurima. Tada mu Abner reče: "Hajde, vrati se sada kući!" I on se vrati.

¹⁷Abner je već bio razgovarao s Izraelovim starješinama i rekao im: "Već odavna želite Davida za svoga kralja. ¹⁸Učinite to sada, jer je Jahve rekao o Davidu ovo: 'Rukom svoga sluga Davida izbavit ću svoj narod Izraela iz ruke filistejske i iz ruku svih njegovih neprijatelja.'" ¹⁹Tako je Abner govorio i Benjaminovim sinovima, a onda je otišao u Hebron da javi Davidu sve što se svidjelo Izraelu i domu Benjaminovu.

²⁰Kad je Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset ljudi, David priredi gozbu Abneru i ljudima koji bijahu s njim. ²¹Tada Abner reče Davidu: "Hajdemo! Ja ću skupiti

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

svega Izraela oko gospodara moga kralja: oni će sklopiti s tobom savez i ti ćeš kraljevati nad svim što budeš želio." David otpusti Abnera, koji ode u miru.

Umorstvo Abnerovo

²²I gle, Davidovi se ljudi s Joabom upravo vraćali sa četovanja, noseći sa sobom bogat plijen, a Abner nije više bio kod Davida u Hebronu, jer ga David bijaše otpustio te je on otišao u miru. ²³Kad stiže Joab i sva vojska što je išla s njim, javiše Joabu da je Abner, Nerov sin, bio došao kralju i da ga je kralj otpustio da ode u miru. ²⁴Tada Joab dođe kralju i reče mu: "Što si učinio? Abner je došao k tebi, zašto si ga otpustio da ode u miru? ²⁵Zar ne znaš Abnera, Nerova sina? Došao je da te prevari, da dozna tvoje korake, da dozna sve što činiš!"

²⁶Potom izađe Joab od Davida i posla glasnike za Abnerom, koji ga vratiše, od studenca Sire, a David nije znao ništa o tome. ²⁷Kad se Abner vratio u Hebron, odvede ga Joab u stranu iza vrata, kao da želi s njim nesmetano govoriti, i ondje ga smrtno rani u slabine da se osveti za krv svoga brata Asahela.

²⁸Kad je David to poslije čuo, reče: "Ja i moje kraljevstvo nevini smo pred Jahvom dovijeka za krv Abnera, sina Nerova. ²⁹Neka padne na Joabovu glavu i na sav njegov očinski dom! Nikad ne ponestalo u Joabovu domu ljudi bolesnih od gnojenja ili od gube, ljudi koji se laćaju vretena ili padaju od mača, ljudi koji nemaju kruha!" - ³⁰Joab i njegov brat Abišaj ubili su Abnera jer je on pogubio njihova brata Asahela u boju kod Gibeona. - ³¹Nato David reče Joabu i svoj vojsci koja je bila s njim: "Razderite svoje haljine, obucite kostrijet i naričite za Abnerom!" I kralj David pođe za nosilima. ³²Kad su ukopali Abnera u Hebronu, udari kralj u glasan plač na grobu Abnerovu, a plakao je i sav narod.

³³Tada kralj ispjeva ovu tužaljku za Abnerom:

"Zar morade umrijeti Abner kako umire luda?

³⁴Ruke tvoje ne bijahu vezane, noge tvoje ne bijahu okovane.

Pao si kao što se pada od zlikovaca!"

Tada sav narod još ljuće zaplaka za njim.

³⁵Nato pristupi sav narod nutkajući Davida da jede dok je još dana, ali se David zakle ovako: "Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo zlo ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!" ³⁶Sav je narod to čuo, i bilo mu je po volji, kao što je narod i sve drugo odobravao što god je kralj činio. ³⁷Toga dana sav narod i sav Izrael spozna da kralj nije kriv u umorstvu Abnera, sina Nerova.

³⁸Nato kralj reče svojim dvoranima: "Ne znate li da je danas pao knez i velik čovjek u Izraelu? ³⁹Ali ja sam sada još slab, iako sam pomazani kralj, a ovi ljudi, Sarvijini sinovi, jači su od mene. Neka Jahve plati zločincu po njegovoj zloći!"

Umorstvo Išbaalovo

4 Kad je Šaulov sin Išbaal čuo da je poginuo Abner u Hebronu, klonuše mu ruke i sav se Izrael zaprepasti. ²A Šaulov sin Išbaal imaše dvojicu vođa svojih četa; jedan se zvao Baana, a drugi Rekab; bili su sinovi Rimona Beeroćanina iz Benjaminova plemena, jer se Beerot pribraja k Benjaminu. ³A Beeroćani bijahu pobjegli u Gitajim, gdje su ostali kao došljaci do današnjeg dana.

⁴Šaulov sin Jonatan imao je sina hroma na obje noge. Njemu je bilo pet godina kad je iz Jizreela došao glas o Šaulovoj i Jonatanovoj pogibiji. Njegova ga dadilja uze i pobježe, ali u brzini bijega dijete pade i osta hromo. Ime mu bijaše Meribaal.

⁵Sinovi Rimona Beeroćanina, Rekab i Baana, digoše se i dođoše za najveće dnevne vrućine Išbaalu do kuće, a on upravo spavaše podnevni počinak. ⁶A vratarica, čisteći pšenicu, bijaše zadrijemala te je spavala. Rekab i njegov brat Baana prošuljaše se kraj nje. ⁷Kad su ušli u kuću, on je ležao na postelji

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

u svojoj spavaonici. Oni ga ubiše, odsjekoše mu glavu i uzeše je i cijelu su onu noć išli putem kroz Arabu. ⁸Glavu Išbaalovu donesoše Davidu u Hebron i rekoše kralju: "Evo glave Išbaala, sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji ti je radio o glavi. Jahve je danas krvavo osvetio moga gospodara i kralja na Šaulu i njegovu rodu."

⁹Ali David odvrati Rekabu i njegovu bratu Baani, sinovima Rimona iz Beerota, i reče im: "Tako mi živog Jahve koje me izbavio iz svake nevolje! ¹⁰Onaj koji mi je javio da je poginuo Šaul mislio je da mi javlja radosnu vijest, a ja sam ga uhvatio i pogubio u Siklagu da mu platim za njegovu dobru vijest! ¹¹Što ću tek učiniti sa zlikovcima koji su ubili poštena čovjeka u njegovoj kući, na njegovoj postelji! Zar da ne tražim od vas račun za njegovu krv i da vas ne istrijem sa zemlje?" ¹²Nato David zapovjedi vojnicima te ih pogubiše. Potom im odsjekoše ruke i noge i objesiše ih kod jezera u Hebronu. Išbaalovu glavu uzeše i pokopaše u Abnerovu grobu u Hebronu.

2. DAVID KRALJ JUDE I IZRAELA

Davidovo pomazanje za kralja nad Izraelom

5 Tada se sabraše sva izraelska plemena k Davidu u Hebronu i rekoše: "Evo, mi smo od tvoje kosti i od tvoga mesa. ²Još prije, dok je još Šaul bio kralj nad nama, ti si upravljao svim pokretima Izraela, a Jahve ti je rekao: 'Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti knez nad Izraelom!'" ³Tako dođoše sve izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David sklopi s njima savez u Hebronu pred Jahvom; i pomazaše Davida za kralja nad Izraelom.

⁴Trideset je godina bilo Davidu kad je postao kralj, a kraljevao je četrdeset godina. ⁵U Hebronu je kraljevao nad Judom sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu kraljevaše trideset i tri godine nad svim Izraelom i nad Judom.

Zauzeće Jeruzalema

⁶David krene s ljudima na Jeruzalem protiv Jebusejaca, koji su živjeli u onoj zemlji. Ali oni poručiše Davidu: "Nećeš ući ovamo! Slijepci će te i kljasti odbiti!" (To je imalo značiti: David neće ući ovamo.) ⁷Ipak David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad. ⁸Onoga dana reče David: "Tko god pobije Jebusejce i popne se kroz prorov ..." A kljaste i slijepi mrzi David iz sve duše. (Stoga se kaže: Slijepci i kljasti neka ne ulaze u Hram.) ⁹David se nastani u tvrđavi i prozva je Davidov grad. Tada David podiže zid unaokolo od Mila pa unutra. ¹⁰David je postajao sve silniji, jer Jahve, Bog nad vojskama, bijaše s njim.

¹¹Tirski kralj Hiram posla k Davidu izaslanstvo i cedrova drveta, tesara i zidara, koji sagrađiše dvor Davidu. ¹²Tada David spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad Izraelom i da je vrlo uzvisio njegovo kraljevstvo radi svojega izraelskog naroda.

Davidovi sinovi rođeni u Jeruzalemu

¹³Po dolasku iz Hebrona David uze još inoča i žena iz Jeruzalema; i rodi se Davidu još sinova i kćeri. ¹⁴Evo imena djece koja mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon, ¹⁵Jibhar, Elišua, Nefeg, Jafija, ¹⁶Elišama, Beeljada i Elifelet.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Tri prisposode o milosrđu

15 Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju. ²Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."

Izgubljena i nađena ovca

³Nato im Isus kaza ovu prisposodu: ⁴"Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? ⁵A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan ⁶pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' ⁷Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."

Izgubljena i nađena drahma

⁸"Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? ⁹A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' ¹⁰Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika."

Izgubljeni i nađeni sin

¹¹I nastavi: "Čovjek neki imao dva sina. ¹²Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. ¹³Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potratila svoja dobra živeći razvratno."

¹⁴"Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. ¹⁵Ode i pribe se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. ¹⁶Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."

¹⁷"Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! ¹⁸Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! ¹⁹Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'"

²⁰"Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. ²¹A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' ²²A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! ²³Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provešimo ²⁴jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se! I stadoše se veseliti."

²⁵"A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru ²⁶pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. ²⁷A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' ²⁸A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. ²⁹A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provešim. ³⁰A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' ³¹Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. ³²No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'"

20. tjedan,
97. dan čitanja, četvrtak, 13. travnja 2017.

2 Sam 5,17-10,14
Lk 16

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Pobjeda nad Filistejcima

¹⁷Kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja nad Izraelom, iziđoše svi da se dočepaju Davida. Čuvši to, David siđe u svoj zaklon. ¹⁸Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini. ¹⁹Tada David upita Jahvu: "Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih predati meni u ruke?" Jahve odgovori Davidu: "Napadni! Predat ću Filistejce tebi u ruke!" ²⁰Tada David dođe u Baal Perasim i ondje ih pobi. David reče: "Jahve je preda mnom prodro među moje neprijatelje kao što voda prodire." Stoga se ono mjesto prozvalo Baal Perasim. ²¹Ostavili su ondje svoje bogove; a David i njegovi ljudi odnesoše ih.

²²Filistejci opet dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini. ²³David opet upita Jahvu, a on mu odgovori: "Ne idi pred njih, nego im zađi za leđa i navali na njih s protivne strane Bekaima. ²⁴Kad začuješ topot koraka po bekaimskim vrhovima, onda se požuri, jer će tada Jahve ići pred tobom da pobije filistejsku vojsku." ²⁵David učini kako mu je zapovjedio Jahve i pobi Filistejce od Gibeona sve do ulaza u Gezer.

Kovčeg saveza u Jeruzalemu

6 Jednoga dana David opet skupi svu izabranu momčad u Izraelu, trideset tisuća ljudi. ²Zatim David i sva vojska što je bila s njim krenu na put i odoše u Baalu Judinu da odande donesu Kovčeg Božji, što nosi ime Jahve Sebaota koji stoluje nad kerubinima. ³Kovčeg Božji metnuše na nova kola, iznijevši ga iz kuće Abinadabove, koja je stajala na brežuljku. Uza i Ahjo, Abinadabovi sinovi, pratili su kola. ⁴Uza je stupao kraj Kovčega Božjeg, a Ahjo išao pred njim. ⁵David i sav dom Izraelov igrahu pred Jahvom iz sve snage pjevajući uza zvuke citara, harfa, bubnjeva, udaraljki i cimbalu. ⁶Kad su došli do Nakonova gumna, posegnu Uza rukom za Kovčegom Božjim da ga pridrži jer ga volovi umalo ne prevrnuše. ⁷Ali se Jahve razgnjevio na Uzu:

Bog ga na mjestu udari za taj prijestup, tako da je umro ondje, kraj Kovčega Božjega. ⁸Davidu bijaše žao što je Jahve onako udario Uzu, i on prozva ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas.

⁹Toga se dana David uplaši Jahve i reče u sebi: "Kako bi mogao doći k meni Kovčeg Jahvin?" ¹⁰Zato David ne htjede dovesti Kovčeg Jahvin k sebi, u Davidov grad, nego ga otpremi u kuću Obed-Edoma iz Gata. ¹¹I ostade Jahvin Kovčeg u kući Obed-Edomovoj u Gatu tri mjeseca i Jahve blagoslovi Obed-Edoma i svu njegovu obitelj.

¹²Kad su kralju javili da je Jahve blagoslovio Obed-Edomovu obitelj i sav njegov posjed zbog Kovčega Božjeg, ode David i ponese Kovčeg Božji iz Obed-Edomove kuće gore u Davidov grad s velikim veseljem. ¹³Tek što su nosioci Kovčega Božjeg pokročili šest koraka, David žrtvova vola i tovna ovna. ¹⁴David je igrao iz sve snage pred Jahvom, a bio je ogrnut samo lanenim oplećkom. ¹⁵Tako su David i sav Izraelov dom nosili gore Kovčeg Jahvin kličući i trubeći u rog.

¹⁶A kad je Kovčeg Jahvin ulazio u Davidov grad, Šaulova je kći Mikala gledala kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i vrti se pred Jahvom i prezre ga ona u svome srcu. ¹⁷Tada unesoše Kovčeg Jahvin i postaviše ga usred šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda David prinese pred Jahvom paljenice i pričesnice. ¹⁸Pošto je prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod imenom Jahve Sebaota. ¹⁹Potom razdijeli među sav narod, među sve mnoštvo Izraelovo, ljudima i ženama, svakome po jedan kruh, komad mesa i kolač od suhoga grožđa. Zatim se razide sav narod, svaki svojoj kući.

²⁰Kad se David vratio kući da blagoslovi svoju obitelj, Šaulova kći Mikala iziđe u susret Davidu i reče mu: "Kako se časno danas ponio Izraelov kralj kad se otkrio pred očima sluškinja slugu svojih kao što se otkriva prost čovjek!" ²¹Ali David odgovori Mikali: "Pred Jahvom ja igram! Tako mi živoga Jahve, koji

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

me izabrao mjesto tvog oca i mjesto svega njegova doma da me postavi za kneza nad Izraelom, narodom Jahvinim: pred Jahvom ću igrati! ²²I još ću se dublje poniziti. Bit ću neznatan u tvojim očima, ali pred sluškinjama o kojima govoriš, pred njima ću biti u časti." ²³A Mikala, Šaulova kći, ne imade poroda do dana svoje smrti.

Proročanstvo Natanovo

7 Kad se David nastanio u svojem dvoru i kad mu je Jahve pribavio mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo, ²reče kralj proroku Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg Božji stoji pod šatorom." ³A Natan odgovori kralju: "Idi i čini sve što ti je na srcu jer je Jahve s tobom."

⁴Ali još iste noći dođe Natanu ova Jahvina riječ:

⁵"Idi i reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve: 'Zar ćeš mi ti sagraditi kuću da u njoj prebivam? ⁶Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo iz Egipta sinove Izraelove pa do današnjega dana, nego sam bio lutalac pod šatorom i u prebivalištu. ⁷Dok sam hodio sa svim Izraelovim sinovima, jesam li ijednu riječ rekao nekome od Izraelovih sudaca kojima sam zapovjedio da budu pastiri mojem narodu izraelskom i kazao: 'Zašto mi ne sagradite kuću od cedrovine?' ⁸Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez nad mojim izraelskim narodom. ⁹Bio sam s tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što je velikaško ime na zemlji. ¹⁰Odredit ću prebivalište svojem izraelskom narodu, posadit ću ga da živi na svojem mjestu i da ne luta više naokolo, niti da ga zlikovci muče kao prije, ¹¹onda kad sam odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Ja ću mu pribaviti mir od svih njegovih neprijatelja. Jahve će te učiniti velikim. Jahve će ti podići dom. ¹²I kad se

ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo. ¹³On će sagraditi dom imenu mojem, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek. ¹⁴Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: ako učini što zlo, kaznit ću ga ljudskom šibom i udarcima kako ih zadaju sinovi ljudski. ¹⁵Ali svoje naklonosti neću odvratiti od njega, kao što sam je odvratio od Šaula koga sam uklonio ispred tebe. ¹⁶Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka preda mnom, tvoje će prijestolje čvrsto stajati zasvagda."

¹⁷Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje.

Davidova molitva

¹⁸Nato kralj David uđe u šator i stade pred Jahvom i pomoli se:

"Tko sam ja, Gospode Jahve, i što je moj dom te si me doveo dovdje? ¹⁹Pa i to je još premalo u tvojim očima, Gospode Jahve, te daješ svoja obećanja kući svoga sluga za daleku budućnost i gledaš na me kao na ugledna čovjeka! ²⁰Ali što bi ti David još mogao kazati, kad ti sam poznaješ svoga slugu, Gospode Jahve! ²¹Radi svoje riječi i po svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove veličajnosti. ²²Zato si velik, Gospode Jahve; nema takvoga kakav si ti i nema Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli. ²³Postoji li ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod radi kojega je Bog išao da ga izbavi sebi za narod da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima, izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si otkupio iz Egipta? ²⁴Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom. ²⁵Zato sada, Gospode Jahve, ispuni zauvijek obećanje koje si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao. ²⁶Neka se veliča tvoje ime zauvijek i neka se govori: Jahve nad vojskama jest Bog Izraelov, a dom sluga tvoga Davida neka stoji čvrsto pred tobom. ²⁷Jer si ti, Jahve nad

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

vojskama, Bože Izraelov, objavio svome sluzi ovo: 'Ja ću ti podići dom.' Zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da ti se pomoli ovom molitvom. ²⁸Uistinu, Gospode Jahve, ti si Bog, tvoje su riječi istinite i ti daješ ovo lijepo obećanje svome sluzi. ²⁹Udostoj se sada blagosloviti dom svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom. Jer kad ti, Gospode Jahve, obrekneš i blagosloviš, kuća tvoga sluge bit će blagoslovljena završkom.

Davidovi ratovi

8 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s njegovim selima iz filistejskih ruku. ²Porazi i Moapce i izmjeri ih uzicom polegavši ih po zemlji: dvije uzice odmjeri onih koje treba pogubiti, a jednu punu uzicu onih koje treba ostaviti na životu. Tako Moapci postadoše Davidovi podanici koji su mu donosili danak.

³David je porazio i Hadadezera, Rehobova sina, sopskoga kralja, kad je izišao da proširi svoju vlast do Rijeke. ⁴David zarobi od njega tisuću i sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih kola; ostavio ih je samo stotinu. ⁵Damaščanski su Aramejci došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće ljudi. ⁶Postavio je namjesnike u Damaščanskom Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak. Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao. ⁷David zaplijeni zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem. ⁸Iz Tebaha i iz Berotaja, Hadadezerovih gradova, donese kralj David silni tuč.

⁹Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David porazio svu Hadadezerovu vojsku, ¹⁰poslao je svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Hadadezer bio u ratu s Touom; Hadoram donese srebrnih, zlatnih i tučanih predmeta. ¹¹I njim kralj David

posveti Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda koje je pokorio: ¹²od Aramaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i od Amalečana te od plijena Hadadezera, Rehobova sina, kralja Sobe.

¹³David steče novu slavu kad je na povratku porazio Edomce, u Slanoj dolini, osamnaest tisuća njih. ¹⁴I postavi upravitelje u Edomu, i svi Edomci postadoše podanici Davidovi. I kuda je god David išao, Jahve mu davaše pobjedu.

Uprava kraljevstva

¹⁵David kraljevaše nad svim Izraelom, čineći pravo i pravicu svemu svome narodu. ¹⁶Joab, sin Sarvijin, zapovijedaše vojskom, a Jošafat, sin Ahiludov, bijaše ljetopisac. ¹⁷Sadok, sin Ahitubov, i Ebjatar, sin Ahimelekov, bijahu svećenici; Seraja bijaše državni pisar; ¹⁸Benaja, sin Jojadin, zapovijedaše Kerećanima i Pelećanima; Davidovi sinovi bijahu namjesnici.

3. DAVIDOVA OBITELJ I SPLETKE OKO NASLJEDSTVA

A. MERIBAAL

Davidova blagost prema sinu Jonatanovu

9 Jednoga dana upita David: "Ima li još koji preživjeli od Šaulove kuće da mu učinim milost zbog Jonatana?" ²A bijaše u Šaulovoj kući sluga po imenu Siba: njega dozvaše pred Davida i kralj ga zapita: "Jesi li ti Siba?" A on odgovori: "Jesam, tvoj sluga!" ³A kralj nastavi: "Zar nema više nikoga od Šaulove kuće da mu iskažem milost kao što je Božja milost?" A Siba odgovori kralju: "Ima još Jonatanov sin koji je hrom na obje noge." ⁴Kralj ga upita: "Gdje je on?" A Siba odgovori kralju: "Eno ga u kući Makira, sina Amielova, u Lo Debaru."

⁵Tada kralj David posla po njega u kuću Makira, sina Amielova, iz Lo Debara.

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

⁶Kad je Meribaal, sin Jonatana, sina Šaulova, došao k Davidu, pade ničice i pokloni se. A David reče: "Meribaale!" On odgovori: "Evo tvoga sluga!" ⁷A David mu reče: "Ne boj se jer ti želim iskazati milost zbog tvoga oca Jonatana. Vratit ću ti sva polja tvoga djeda Šaula, a ti ćeš svagda jesti kruh za mojim stolom." ⁸Meribaal se pokloni i reče: "Što je tvoj sluga te iskazuješ milost mrtvome psu kao što sam ja?"

⁹Potom kralj dozva Sibua, Šaulova slugu, i reče mu: "Sve što je pripadalo Šaulu i njegovoj kući, sve to dajem sinu tvoga gospodara. ¹⁰Ti ćeš mu sa svojim sinovima i sa svojim slugama obrađivati zemlju, od nje ćeš skupljati žetvu da obitelj tvoga gospodara ima kruha; a Meribaal, sin tvoga gospodara, jest će svagda za mojim stolom." A Siba imaše petnaest sinova i dvadeset slugu. ¹¹Siba odgovori kralju: "Tvoj će sluga učiniti sve što je moj gospodar i kralj zapovjedio svome sluzi."

Meribaal je, dakle, jeo za Davidovim stolom kao jedan između kraljevih sinova. ¹²Meribaal je imao maloga sina po imenu Mika. A svi koji su živjeli u Sibinoj kući bijahu u službi Meribaala. ¹³A Meribaal je boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek jeo za kraljevim stolom. Bio je hrom na obje noge.

B. RAT S AMONCIMA. ROĐENJE SALOMONOVO

Napadaj na Davidove poslanike

10 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, a zakralji se njegov sin Hanun mjesto njega. ²A David reče u sebi: "Želio bih iskazati ljubav Nahaševu sinu Hanunu, kao što je njegov otac iskazao meni." Zato David posla svoje sluga da mu izraze sućut zbog njegova oca. Ali kad su Davidove sluga došle u zemlju Amonaca, ³rekoše knezovi Amonaca svome gospodaru Hanunu: "Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut zato što bi htio iskazati čast tvome ocu? Nije li možda zato David poslao svoje ljude k

tebi da razvide grad da bi doznao njegovu obranu i potom ga oborio?" ⁴Tada Hanun pograbi Davidove sluga, obrija im pola brade i skrati im haljine dopola, sve do zadnjice, i posla ih natrag. ⁵Kad su to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su ti ljudi bili teško osramoćeni, i poruči im: "Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada, pa se onda vratite!"

Prva vojna na Amonce

⁶Tada Amonci uvidješe da su se omrazili s Davidom; zato Amonci poslaše glasnike da za plaću unajme Aramejce iz Bet Rehoba i Aramejce iz Sobe, dvadeset tisuća pješaka, zatim kralja Maake, tisuću ljudi, i ljude iz Toba, dvanaest tisuća vojnika. ⁷Kad je David to čuo, posla Joaba s vojskom i izabranim junacima. ⁸Amonci iziđoše i svrstaše se u bojni red pred gradskim vratima, dok su Aramejci iz Sobe i iz Rehoba i ljudi iz Toba i iz Maake stajali zasebno na polju. ⁹Vidjevši postavljene bojne redove prema sebi sprijeda i straga, probra Joab najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih prema Aramejcima. ¹⁰Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta prema Amoncima. ¹¹I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć. ¹²Budi hrabar i junački se držimo radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka učini što je dobro u njegovim očima." ¹³Tada se Joab i vojska koja je bila s njim počеше primicati da udare na Aramejce, ali oni pobjegoše pred njima. ¹⁴Kad su Amonci vidjeli da su Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred Abišaja i povukoše se u grad. Tada Joab odustane od rata protiv Amonaca i vrati se u Jeruzalem.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Nepošteni upravitelj

16 Govoraše i svojim učenicima: "Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. ²Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' ³Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prošiti? Stidim se. ⁴Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.'"

⁵"I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mojemu?' On reče: 'Sto bata ulja.' ⁶A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' ⁷Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'"

⁸"I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti."

Ne može se služiti dvojici gospodara

⁹"I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore."

¹⁰"Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. ¹¹Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? ¹²I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?"

¹³"Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

Protiv pohlepnih farizeja

¹⁴Sve su to slušali farizeji, srebroljupci, i rugali mu se. ¹⁵On im reče: "Vi se pravite pravedni pred ljudima, ali zna Bog srca vaša. Jer što je ljudima uzvišeno, odvratnost je pred Bogom."

Vječnost Zakona

¹⁶"Zakon i Proroci do Ivana su, a otada se navješćuje kraljevstvo Božje i svatko se u nj silom probija. ¹⁷Lakše će nebo i zemlja proći, negoli propasti i jedan potezić Zakona."

Nerazrješivost ženidbe

¹⁸"Tko god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini preljub. I tko se god oženi otpuštenom, čini preljub."

Bogataš i Lazar

¹⁹"Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. ²⁰A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima ²¹i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve."

²²"Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. ²³Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara ²⁴pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.' ²⁵Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. ²⁶K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.'"

²⁷"Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. ²⁸Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.'

²⁹Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' ³⁰A on će: 'O ne, oče Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' ³¹Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroaka, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'"

20. tjeđan,
98. dan čitanja, petak, 14. travnja 2017.

2 Sam 10,15-13,38
Lk 17

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Pobjeda nad Aramejcima

¹⁵Kad su Aramejci vidjeli gdje su ih Izraelci razbili, sabraše ponovo svoje čete. ¹⁶Hadadezer posla glasnike i sabra Aramejce što su s one strane rijeke. Ovi dođoše u Helam pod vodstvom Šobaka, vojvode Hadadezerove vojske. ¹⁷Pošto su to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana, dođe u Helam. Aramejci se svrstaše protiv Davida i zametnuše s njime boj. ¹⁸Ali Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam stotina konja od bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubi i njihova vojvodu Šobaka te je ondje umro. ¹⁹A kad svi kraljevi, Hadadezerovi vazali, vidješe da ih je razbio Izrael, sklopiše mir s Izraelom i počеше mu služiti. A Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

Druga vojna na Amonce - Davidov grijeh

11 U početku slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, posla David Joaba i s njim svoje ljude i svega Izraela: oni pobiše Amonce i podsjedoše Rabu. A David osta u Jeruzalemu.

²A jednoga dana predveče usta David sa svoje postelje i prošeta se po krovu svoje palače. Opazi s krova ženu gdje se kupa. Ta žena bijaše izvanredno lijepa. ³David se propita za tu ženu i rekoše mu: "Pa to je Bat-Šeba, kći Eliamova i žena Urije Hetita!" ⁴Nato David posla glasnika da je dovedu k njemu. Kad je došla, leže on s njom, upravo kad se bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vrati svojoj kući. ⁵Žena zatrudnje te poruči Davidu: "Trudna sam!"

⁶Tada David posla poruku Joabu: "Pošalji k meni Uriju Hetita!" I Joab posla Uriju k Davidu. ⁷Kad je Urija došao k njemu, zapita ga David kako je Joab, kako je vojska i kako napreduje rat. ⁸Potom David reče Uriji: "Siđi u svoju kuću i operi svoje noge!" Urija iziđe iz kraljeva dvora, a za njim ponesoše dar s kraljeva stola.

⁹Ali Urija osta da spava pred vratima kraljeva dvora sa stražarima svoga gospodara i ne ode svojoj kući.

¹⁰Javiše to Davidu govoreći: "Urija nije otišao svojoj kući!" Tada David upita Uriju: "Zar nisi došao s puta? Zašto ne ideš svojoj kući?" ¹¹A Urija odgovori Davidu: "Kovčeg, Izrael i Juda borave pod šatorima, moj gospodar Joab i straža moga gospodara borave na otvorenu polju, a ja da uđem u svoju kuću da jedem i da pijem i da spavam sa svojom ženom? Živoga mi Jahve, i tako mi tvoga života, zaista neću učiniti nešto takvo!"

¹²Tada David reče Uriji: "Ostani još danas ovdje, a sutra ću te otpustiti." Tako Urija osta u Jeruzalemu onaj dan. ¹³Sutradan David pozva Uriju da jede i da pije pred njim i on ga opi. A uvečer Urija iziđe i leže na svoju postelju sa stražama svoga gospodara, ali svojoj kući nije otišao.

¹⁴Ujutro David napisa pismo Joabu i posla ga po Uriji. ¹⁵A u tom pismu pisao je ovako: "Postavite Uriju naprijed, gdje je najžešći boj, pa uzmaknite iza njega: neka bude pogođen i neka pogine!" ¹⁶Zato Joab, opsjedajući grad, postavi Uriju na mjesto gdje je znao da stoje najhrabriji ratnici. ¹⁷Kad su onda građani provalili van i pobili se s Joabom, pade nekoliko od njegove vojske, od Davidovih ljudi, a pogibe i Urija Hetit.

¹⁸Potom Joab posla čovjeka i javi Davidu sve što se dogodilo u boju. ¹⁹I zapovjedi glasniku ovako: "Kad pripovjediš kralju sve što se dogodilo u boju, ²⁰možda će se kralj razljutiti pa ti kazati: 'Zašto ste se primakli tako blizu gradu da navalite? Zar niste znali da se obično između strijele sa zida? ²¹Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?' Ako ti tako kaže, a ti mu reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.'"

²²Glasnik krenu na put, dođe k Davidu i pripovjedi mu sve što mu je naložio Joab. A David planu gnjevom na Joaba i reče glasniku:

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

"Zašto ste se primakli tako blizu zidu? Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?" ²³Glasnik odgovori Davidu: "Ti su ljudi silovito udarali na nas i izašli su protiv nas na otvoreno polje. Mi smo ih potisnuli natrag do gradskih vrata, ²⁴ali su strijelci sa zida stali izmetati strijele na tvoje ljude te ih je poginulo nekoliko između kraljevih slugu; tako je poginuo i tvoj sluga Urija Hetit."

²⁵Tada David reče glasniku: "Ovako reci Joabu: 'Nemoj to uzimati toliko k srcu, jer mač proždire sad ovoga, sad onoga. Udaraj još jače na grad i obori ga!' Tako ćeš mu vratiti srčanost!" ²⁶Kad je Urijina žena čula da je poginuo njezin muž Urija, žalila je za svojim mužem. ²⁷A kad je prošlo vrijeme žalosti, posla David po nju i uze je u svoj dvor, i ona mu posta ženom. I rodi mu sina. Ali djelo koje učini David bijaše zlo u očima Jahvinim.

Natanovi prijekori - Davidovo kajanje

12 Jahve posla proroka Natana k Davidu. On uđe k njemu i reče mu:

"U nekom gradu živjela dva čovjeka, jedan bogat, a drugi siromašan. ²Bogati imaše ovaca i goveda u obilju. ³A siromah nemaše ništa, osim jedne jedine ovčice koju bijaše kupio. Hranio ju je i ona je rasla kraj njega i s njegovom djecom; jela je od njegova zalogaja, pila iz njegove čaše; spavala ja na njegovu krilu: bila mu je kao kći. ⁴I dođe putnik k bogatom čovjeku, a njemu bilo žao uzeti od svojih ovaca ili goveda da zgotovi gostu koji mu je došao. On ukrade ovčicu siromaha i zgotovi je za svog pohodnika."

⁵Tada David planu žestokim gnjevom na toga čovjeka i reče Natanu: "Tako mi živog Jahve, smrt je zaslužio čovjek koji je to učinio! ⁶Četverostruko će naknaditi ovcu zato što je učinio to djelo i što nije znao milosrđa!"

⁷Tada Natan reče Davidu: "Ti si taj čovjek!

Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Šaulove ruke. ⁸Predao sam ti kuću tvoga gospodara, položio sam žene tvoga gospodara na tvoje krilo, dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako to nije dosta, dodat ću ti još ovo ili ono. ⁹Zašto si prezreo Jahvu i učinio ono što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo za svoju ženu. Jest, njega si ubio mačem Amonaca. ¹⁰Zato se neće nikada više okrenuti mač od tvoga doma, jer si me prezreo i jer si uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.' ¹¹Ovako govori Jahve: 'Evo ja ću podići na te zlo iz tvoga doma. Uzet ću tvoje žene ispred tvojih očiju i dat ću ih tvome bližnjemu, koji će spavati s tvojim ženama na vidiku ovome suncu. ¹²Ti si doduše radio tajno, ali ja ću ovu prijetnju izvršiti pred svim Izraelom i pred ovim suncem!'"

¹³Tada David reče Natanu: "Sagriješio sam protiv Jahve!" A Natan odvrati Davidu: "Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti. ¹⁴Ali jer si tim djelom prezreo Jahvu, neminovno će umrijeti dijete koje ti se rodilo!"

¹⁵Potom Natan ode svojoj kući.

Smrt Bat-Šebina djeteta - Rođenje Salomonovo

A Jahve udari dijete koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se teško razbolje. ¹⁶David se molitvom obrati Bogu za dijete: postio je, vraćao se kući i ležao preko noći na golj zemlji, pokriven vrećom. ¹⁷A starješine njegova doma stajahu oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne htjede i ne okusi s njima nikakva jela. ¹⁸A sedmi dan umrije dijete. Davidovi dvorani ne usudiše se javiti mu da je dijete umrlo. Jer mišljahu: "Dok je dijete bilo živo, govorili smo mu, a on nas nije htio slušati. A kako ćemo mu kazati da je dijete umrlo? Učinit će zlo!"

¹⁹A David opazi da njegovi dvorani šapću među sobom i on shvati da je dijete umrlo. I

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

upita David svoje dvorane: "Je li dijete umrlo?" A oni odgovoriše: "Umrlo je."

²⁰Tada David usta sa zemlje, okupa se, pomaza se i prebuče se u druge haljine. Zatim uđe u Dom Jahvin i pokloni se. Vrativši se potom svojoj kući, zatraži da mu dadu jela; i jeo je. ²¹A njegovi dvorani upitaše ga: "Što to radiš? Dok je dijete bilo živo, postio si i plakao; a sada, kad je dijete umrlo, ustaješ i jedeš!" ²²A on odgovori: "Dok je dijete bilo živo, postio sam i plakao jer sam mislio: 'Tko zna? Jahve će se možda smilovati na me i dijete će ostati živo!' ²³A sada, kad je umrlo, čemu da postim? Mogu li ga vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni!"

²⁴Potom David utješi svoju ženu Bat-Šebu. Dođe k njoj i leže s njom. Ona zatrudnje i rodi sina komu nadjenu ime Salomon. Jahve ga zamilova ²⁵i objavi to po proroku Natanu. Ovaj ga nazva imenom Jedidja, po riječi Jahvinoj.

Zauzeće Rabe

²⁶Joab navali na Rabu sinova Amonovih i osvoji kraljevski grad. ²⁷Tada Joab posla glasnika k Davidu s porukom: "Ja sam navalio na Rabu i osvojio grad uz vodu. ²⁸Sada ti saberi ostalu vojsku, opkoli grad i osvoji ga, da ne bih ja osvojio grada i dao mu svoje ime."

²⁹I skupi David svu vojsku, krenu na Rabu, navali na grad i zauze ga. ³⁰Ondje skinu s Malkomove glave krunu, koja bijaše teška jedan zlatni talenat; u njoj je bio dragi kamen, koji posta ures na Davidovoj glavi. I vrlo bogat plijen odnese iz grada. ³¹A narod koji bijaše u njemu izvede i stavi ga da radi kod pila, željeznim pijucima i željeznim sjekirama i upotrijebi ga za rad u ciglanama. I tako je isto činio svim gradovima sinova Amonovih. Potom se David sa svom vojskom vrati u Jeruzalem.

C. POVIJEST ABŠALOMOVA

Amnon osramoćuje svoju sestru Tamaru

13 A potom se dogodi ovo: Davidov sin Abšalom imao je lijepu sestru po imenu Tamaru i u nju se zaljubio Davidov sin Amnon. ²Amnon se toliko mučio da se gotovo razbolio radi svoje sestre Tamare: jer ona bijaše djevica, pa Amnon nije vidio mogućnosti da joj učini bilo što. ³Ali imaše Amnon prijatelja po imenu Jonadaba, sina Davidova brata Šimeja; a Jonadab bijaše vrlo domišljat. ⁴I upita on Amnona: "Odakle to, kraljev sine, da si svako jutro mlitav? Ne bi li mi kazao?" A Amnon mu odgovori: "Zaljubljen sam u Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma." ⁵A Jonadab mu reče: "Lezi u postelju i pričini se bolestan, pa kad dođe tvoj otac da te pohodi, ti mu reci: 'Dopusti da dođe moja sestra Tamara da mi dade jesti; ako ona pred mojim očima zgotovi jelo da to vidim, onda ću iz njezine ruke jesti.'"

⁶Amnon, dakle, leže i pričini se bolestan. Kad je došao kralj da ga pohodi, reče Amnon kralju: "Dopusti da dođe moja sestra Tamara da pred mojim očima zgotovi koji kolač i ja ću se okrijepiti iz njezine ruke." ⁷Tada David poruči Tamari u palaču: "Idi u kuću svoga brata Amnona i priredi mu jelo!"

⁸Tamara ode u kuću svoga brata Amnona. A on ležao je. Uze ona brašna, umijesi ga, načini kolače pred njegovim očima te ih ispeče. ⁹Potom uze tavu i istrese je preda nj, ali Amnon ne htjede jesti nego reče: "Otpremite sve odavde!" I svi iziđoše od njega. ¹⁰Tada Amnon reče Tamari: "Donesi mi jelo u spavaonicu da se okrijepim iz tvoje ruke!" I Tamara uze kolače koje bijaše zgotovila i donese ih svome bratu Amnonu u spavaonicu. ¹¹A kad mu je pružila da jede, on je uhvati rukom i reče joj: "Dođi, sestro moja, lezi sa mnom!" ¹²A ona mu reče: "Nemoj, brate moj! Ne sramoti me jer se tako ne radi u Izraelu. Ne čini takve sramote! ¹³Kuda bih ja sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao bestidnik u Izraelu!"

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Nego govori s kraljem: on me neće uskratiti tebi!" ¹⁴Ali je on ne htjede poslušati, nego je svlada i leže s njom.

¹⁵Nato je odmah zamrzi silnom mržnjom te je mržnja kojom ju je zamrzio bila veća od ljubavi kojom ju je prije ljubio. I reče joj Amnon: "Ustani! Odlazi!" ¹⁶A ona mu odvrati: "Ne, brate moj! Ako me sad otjeraš, bit će to veće zlo od onoga koje si mi učinio!" Ali je on ne htjede slušati, ¹⁷nego dozva momka koji ga je služio i zapovjedi mu: "Otjeraj ovu od mene, izbaci je i zaključaj vrata za njom!" ¹⁸(A ona je imala na sebi haljinu s dugim rukavima, jer su se nekoć u takve haljine oblačile kraljeve kćeri dok su bile djevojke.) Sluga je izvede van i zaključa vrata za njom.

¹⁹Tada Tamara uze prašine i posu se njom po glavi, razdrije haljinu s dugim rukavima koju je imala na sebi, stavi ruku na glavu i ode vičući glasno dok je išla. ²⁰A njezin je brat Abšalom upita: "Je li možda tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti: brat ti je! Ne uzimaj to k srcu!" Tako je Tamara ostala osamljena u kući svoga brata Abšaloma.

²¹Kad je kralj David čuo sve što se dogodilo, vrlo se razgnjevi, ali ne htjede žalostiti svoga sina Amnona, koga je ljubio jer mu bijaše prvorođenac. ²²A Abšalom ne reče Amnonu ni riječi, ni zle ni dobre, jer je Abšalom zamrzio Amnona što mu osramoti sestru Tamaru.

Abšalom ubija Amnona i bježi

²³A poslije dvije godine imao je Abšalom striženje ovaca u Baal Hasoru kod Efrajima; i Abšalom pozva svu kraljevu obitelj. ²⁴Abšalom dođe kralju i reče mu: "Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca, pa neka se kralj i njegovi dvorani udostoje doći svome sluzi." ²⁵Ali kralj odgovori Abšalomu: "Ne, sine, nećemo doći svi, da ti ne budemo na teret." Abšalom ustraja, ali kralj ne htjede ići, nego ga blagoslovi i otpusti. ²⁶Ali Abšalom nastavi: "Ako ti nećeš, dopusti da bar moj brat Amnon pođe s nama." A kralj ga upita: "Zašto da ide s tobom?" ²⁷Ali je Abšalom i dalje navaljivao te David naposljetku

pusti s njim Amnona i sve kraljeve sinove.

Abšalom priredi kraljevsku gozbu ²⁸i zapovjedi svojim slugama ovako: "Pazite! Kad se Amnonu razveseli srce od vina i ja vam viknem: 'Ubijte Amnona!' tada ga pogubite! Ne bojte se, jer vam tako zapovijedam! Ohrabrite se i pokažite se junaci!" ²⁹I Abšalomove sluge učiniše s Amnonom kako im zapovjedi Abšalom. Tada skočiše svi kraljevi sinovi, pojahaše svaki svoju mazgu i pobjegoše.

³⁰Dok su oni još bili na putu, dođe ovakva vijest Davidu: "Abšalom je pobio sve kraljeve sinove, nije ostao od njih ni jedan jedini." ³¹Kralj ustade, razdrije svoje haljine i baci se na zemlju; i svi njegovi dvorani koji stajahu oko njega razdriješ svoje haljine. ³²Ali Jonadab, sin Davidova brata Šimeja, progovori ovako: "Neka ne govori moj gospodar da su pobili sve mladiće, kraljeve sinove, jer je poginuo samo Amnon: na Abšalomovu licu mogla se predviđati nesreća od onoga dana kad je Amnon osramotio njegovu sestru Tamaru. ³³Zato neka sada moj gospodar i kralj ne misli u srcu da su svi kraljevi sinovi poginuli. Poginuo je samo Amnon, ³⁴a Abšalom je pobjegao."

A momak koji bijaše na straži podiže oči i ugleda mnoštvo naroda gdje silazi cestom od Horonajima. Stražar dođe i javi kralju: "Vidio sam ljude gdje silaze cestom od Horonajima po gorskom obronku." ³⁵Tada Jonadab reče kralju: "Evo stigoše kraljevi sinovi! Dogodilo se kako je rekao tvoj sluga." ³⁶Tek što je to izrekao, a to kraljevi sinovi uđoše i zaplakaše u sav glas; a i kralj i svi njegovi dvorani plakahu. ³⁷Abšalom pak bijaše pobjegao i otišao k Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom kralju. A David tugovaše za svojim sinom bez prestanka.

³⁸A pošto je Abšalom pobjegao i otišao u Gešur, ostao je ondje tri godine.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Sablazan

17 I reče svojim učenicima: "Nije moguće da ne dođu sablazni, no jao onome po kom dolaze; ²je li s mlinskim kamenom o vratu strovaljen u more, korisnije mu je, nego da sablazni jednoga od ovih malenih. ³Čuvajte se!"

Bratska opomena

"Pogriješi li tvoj brat, prekori ga; ako se obrati, oprosti mu. ⁴Pa ako se sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam se puta obrati tebi govoreći: 'Žao mi je!', oprosti mu."

Moć vjere

⁵Apostoli zamole Gospodina: "Umnoži nam vjeru!" ⁶Gospodin im odvrati: "Da imate vjere koliko je zrna gorušičino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao."

Služiti ponizno

⁷"Tko će to od vas reći služi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' ⁸Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?' ⁹Zar duguje zahvalnost služi jer je izvršio što mu je naređeno? ¹⁰Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'"

Deset gubavaca

¹¹Dok je tako putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. ¹²Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko ¹³i zavape: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!" ¹⁴Kad ih Isus ugleda, reče im: "Idite, pokažite se svećenicima!" I dok su išli, očistiše se. ¹⁵Jedan od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. ¹⁶Baci se ničice k Isusovim nogama

zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac. ¹⁷Nato Isus primijeti: "Zar se ne očistiše desetorica? ¹⁸A gdje su ona devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?" ¹⁹A njemu reče: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!"

Bog će uspostaviti svoje kraljevstvo

²⁰Upitaju ga farizeji: "Kad će doći kraljevstvo Božje?" Odgovori im: "Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. ²¹Niti će se moći kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Evo ga ondje!' Ta evo - kraljevstvo je Božje među vama!"

²²Zatim reče učenicima: "Doći će dani kad ćete zaželjeti vidjeti i jedan dan Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti. ²³Govorit će vam: 'Evo ga ondje, evo ovdje!' Ne odlazite i ne pomamite se! ²⁴Jer kao što munja sijevne na jednom kraju obzorja i odblijesne na drugom, tako će biti i sa Sinom Čovječjim u Dan njegov. ²⁵No prije treba da on mnogo pretrpi i da ga ovaj naraštaj odbaci."

²⁶"I kao što bijaše u dane Noine, tako će biti i u dane Sina Čovječjega: ²⁷jeli su, pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju. I dođe potop i sve uništi. ²⁸Slično kao što bijaše u dane Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili. ²⁹A onog dana kad Lot iziđe iz Sodome, zapljušti s neba oganj i sumpor i sve uništi. ³⁰Tako će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi."

³¹"U onaj dan tko bude na krovu, a stvari mu u kući, neka ne siđe da ih uzme. ³²I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag. Sjetite se žene Lotove! ³³Tko god bude nastojao život svoj sačuvati, izgubit će ga; a tko ga izgubi, živa će ga sačuvati."

³⁴"Kažem vam, one će noći biti dvojica u jednoj postelji: jedan će se uzeti, drugi ostaviti. ³⁵Dvije će mljeti zajedno: jedna će se uzeti, druga ostaviti." ³⁶# ³⁷Upitaše ga na to: "Gdje to, Gospodine?" A on im reče: "Gdje bude trupla, ondje će se okupljati i orlovi."